

[Freddy Madsen.]

gelder i Danmarks Statistik peger på, at arbejdsløsheden gennemsnitlig vil stige 3.500-4.000 for hver milliard kroner, privatforbruget falder, men specielt momsforhøjelser, der rammer bredt på forbruget, betyder, at dette skøn er i underkanten i den aktuelle situation.

Det er derfor realistisk at regne med, at forligets forbrugsafgifter på 7 mia kr. vil forøge arbejdsløsheden med ca. 30.000. Det er i øvrigt en opfattelse, der deles af socialdemokratiets venner i Industrirådet, og vismanden, professor Zeuthen har i går i Jyllands-Posten udtalt, at forliget ikke giver øget beskæftigelse, men kun nedgang i reallønnen.

Venligt set giver beskæftigelsesplanen altså 30.000 nye arbejdspladser, og afgifterne 30.000 færre. Resultatet er derfor, at det samlede forlig vil øge arbejdsløsheden, idet der er en årlig tilgang til arbejdsmarkedet på 20.000. Så skal det endda siges, at vi i overensstemmelse med vor natur har bedømt regeringens bestræbelser overordentlig mildt og venligt. Sandsynligheden taler for, at det bliver adskilligt værre, og vi frygter for, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har ret, når man forudsiger, at vi i denne vinter vil få mellem 200.000 og 250.000 arbejdsløse.

Ja men så kan regeringen da godt slå sig for brystet og sige: se nu, hvor stærke vi var, vi fik beskæftigelsesplanen igennem. Men hvad førte det reelt til? Alvorsfuldt har alle partier i dette ting talt om nødvendigheden af at skabe mere beskæftigelse, og så går 4 partier sammen i et forlig, der betyder øget arbejdsløshed. Så kan man da godt forlyste befolkningen med, at det er de mange partier i folketinget, der forhindrer en løsning, men så kan folk jo til gengæld selv vurdere, hvad der kom ud af det, når 4 såkaldte gamle partier afgør tingene alene.

Resultatet er altså øgning af den i forvejen alt for store arbejdsløshed. Det kommer oven i alle de rige løfter, man har spredt ud fra denne talerstol om at ville bekæmpe arbejdsløsheden. Der er utvivlsomt mange i vores land, der er faldet for propagandaen om, at hvis vi alle bar byrder, så kunne vi hjælpe de arbejdsløse. På den måde har man skammelig misbrugt det bedste i menneskene, men arbejdsløsheden voksede, og det var kun lønarbejderne, der kom til at bære byrderne, og det er dem, der nok en gang skal holde for.

Thomas Nielsen siger i LO-bladet, at forliget skulle komplettere augustforliget fra 1976 med

indgreb over for værdistigningerne på jord og fast ejendom, men dem er der ikke rørt ved. Kirsten Stallknecht, formand for FTF, erklærer sig enig med LO i, at indkomstpoltikken skal gælde andre områder end lønningerne. Det er de største lønmodtagerorganisationer, der her på forhånd udtalte sig, men det tog man hensyn til.

Hr. Auken sagde i sin ordførertale den 22. august, at krisepolitikken ikke skulle medføre en skæv byrdefordeling mellem forskellige befolkningsgrupper, men alligevel bliver vi præsenteret for denne politik nu. Regeringen kan ikke nedbringe arbejdsløsheden med forliget. Den har afskåret sig fra at beskatte de store arbejdsfrie indkomster. Hr. Auken nævnte - det står i sp. 5920 - at et gennemsnitligt dansk landbrug kan tjene mere end 200.000 kr. om året i næsten ubeskårede kapitalgevinster, og nu bliver det værre.

Anderledes forholder det sig med de mennesker, der må arbejde for 30 kr. i timen. Moms og afgifter sluger 1 kr. 70 øre. Devalueringen og ikke-udbetalingen af 2 dyrtidsportioner sluger 1 kr. 80 øre, eller i alt 3 kr. 50 øre. Arbejderen med 30 kr. i timen får et reallønsfald på 12 pct. Nu diskuteres disse procenter for faldet i reallønnen meget i øjeblikket. Alle er jo enige om, at reallønnen vil falde. Jeg tror, det er realistisk at regne med, at vi får et reallønsfald på omkring en halv snes procent. Det er det, som arbejderne kan forvente ud af det.

Men så de selvstændige: i denne byge på 1-2 mia kr. i årlige tilskud til de selvstændige er der ikke pålagt nogen som helst form for samfundsmæssige hensyn. Man håber blot på, at de tages. Forbedrede afskrivninger tjener kun til legalisering af skatteunddragelser, og beskæftigelseseffekten af dem har vi altid været meget skeptiske over for, især i denne tid, hvor kapaciteten i de bestående anlæg ikke udnyttes med mere end 2/3.

Det ekstraordinære investeringsfradrag på 10 pct. ud over de 30 pct. på nye maskiner og inventar og lignende driftsmidler er anslået til måske at give et provenutab på kun 250 mill. kr. Men ministeriet for skatter og afgifter har i bilag 5 til forslag nr. L 222 oplyst, at hvis fradragsretten udnyttes fuldt ud, vil provenutabet i 1978 blive på 770 mill. kr. Der er ingen tvivl om, at der her er givet rige gaver til kapitalen.

Gennem hele sommeren har pressen udbasuneret, at nu kom den store Kampmannske skat-